

Jezus je resnična vinska trta

5. velikonočna nedelja – leto B

»Jaz sem resnična vinska trta in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko na meni, ki ne rodi sadu, odstrani; in vsako, ki rodi sad, očiščuje, da rodi še več sadu. Vi ste že čisti zaradi besede, ki sem vam jo povedal. Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika ne more sama roditi sadu, če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni. Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete storiti ničesar. Če kdo ne ostane v meni, ga vržejo proč kakor mladiko in se posuši. Te mladike poberejo in vržejo v ogenj in zgorijo. Če ostanete v meni in moje besede ostanejo v vas, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. V tem je poveljčan moj Oče, da obrodite obilo sadu in postanete moji učenci. Jn 15,1-8

Brez mene ne morete ničesar storiti ...

Česa ne moremo brez Jezusa, se pogosto vprašam ob evangeliju. Tokrat sem si zastavil vprašanje obratno: Kdaj rečemo, da ne moremo več, da ne zmoremo?

- Ne zmorem se umiriti, ne morem se odpočiti in otresti skrbi, ki me dušijo.
- Ne morem, da ne bi preziral ali obsojal.
- Ne morem verjeti, da sem dovolj dober, dobra.
- Ne zmorem zaupati, da me ima drugi resnično rad.
- Ne morem se osvoboditi strahu, da me bo drugi razočaral, zapustil.
- Ne morem se pogovoriti s sozakoncem, ker ne verjamem, da bo kaj boljše.
- Ne morem premagati lenobe.
- Ne morem ...

Če torej vzamemo zares današnji evangelij in Jezusove besede: Brez mene ne morete ničesar storiti, lahko iz našega obupovanja in tarnanja naredimo sklep. Kakšen že? Če nečesa ne zmoremo, pomeni, da tam ni Jezusa. Zakaj že? Očitno se božji logiki nekje upiramo. Mogoče so nam namesto Jezusa bližje druge ponudbe in rešitve današnje družbe. Tretji odgovor pa vidim v tem, da smo priraščeni na kakšno viničje, divjo trto, ki ne more roditi dobrega sadu.

Upiranje božji logiki nam je vsem poznano. Jezi nas, da stvari ne gredo po naše, da je v življenju potrebno sprejemati tudi stvari, ki si jih ne želimo, ki so težke, ki bolijo itd. To je gotovo naše trmarjenje, ki v prisposodbi pomeni, da se trgamo s trte in sušimo.

V tem upiranju se naslanjamo na svoje razlage in se bojimo zaupati bližnjemu, ki ima mogoče bolj prav, ki v nekem trenutku stvari vseeno bolje vidi kot mi. Tu se prepuščamo še tokovom družbe in različnim lažjim alternativam.

Pri ljudeh, ki sicer želijo narediti korake naprej, pa jim ne uspe, vidim pogosto zelo zahrbtno priraščenost na viničje. Kaj je to viničje? Če je dejstvo, da je mogoče po sadu prepoznati drevo, je jasno, da so napake, rane in zgrešeni vzorci znak ranjenega drevesa, tj. družine iz katere prihajamo. Priznati si moramo, da so naše rane v glavnem rane naših družin. Pri njej smo jih dobili in od tam jih vlečemo.

Prvi dve težavi sta na nek način jasni. Potrebna je odločitev in zaupanje Jezusu. Pri tretji pa naletimo še na občutek krivde, da delamo krivico družini in staršem. Vendar še vedno držijo Jezusove besede: Jaz sem trta, vi mladike. Brez mene ne morete ničesar storiti. To pomeni, da mora biti On edino merilo našega življenja. Pa je res tako? Ko se dotaknemo družine, Jezusa zamenjajo starši, naš dom. Ničesar ne moreš storiti drugače od doma. Vlogo Jezusa prevzamejo starši, ko pravijo: Brez mene ne moreš ničesar storiti. Če hočeš živeti pri nas boš delal tako in tako!

Jezus je s svojo mamo zelo na trdo razčistil. Rekel ji je: Kaj sta me iskala, mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega očeta. Da moram biti zvest Vinogradniku? Drugje je rekel: Kaj je tebi žena, moja ura še ni prišla. Spet na drugem mestu: Moja mati in moji bratje so tisti, ki izpolnijo voljo nebeškega očeta.

Pa mi? Vedno bolj spoznavam, da je to, kar sedaj govorim, za večino nesramno pretiravanje in skoraj bogokletje. Da je razumljeno kot nesramno govorjenje proti družini in staršem. In vedno trdneje sem prepričan, da je ravno v brezkompromisnem sprejetju Jezusovega nauka, to je: Moja mati in moji bratje so tisti, ki izpolnijo Očetovo voljo, mogoče storiti tisto, česar: Brez Njega ne moremo storiti.

In kje so tu starši? Marija sinove odločne zvestobe Nebeškemu Očetu ni razumela kot nesramen upor. Tudi sama je iskala Njegovo voljo in zato ostala tesno povezana s svobodnim Sinom. Dala mu je svobodo in ga v njem podpirala.

Če povzamem: Ko nečesa ne moremo storiti, je dobro, da se vprašamo zakaj? Ali se upiramo božji logiki, ali se naslanjamo na logiko družbe, čeprav se nam mogoče zdi, da Jezusa jemljemo resno. Ali pa smo priklenjeni na izvorno družino. Rešitev je jasna: Odločitev za Jezusa, za edino resnico in pravo svobodo!

Samo na trti je prava svoboda, tako za starše kot za otroke. Naj bomo zrele mladike na božji trti!